

Ad Laudes, Añā.

1. Secundum magnam misericordiam tuam * miserere mei Deus. *Psal.* Miserere mei Deus, 60.

2. Si mihi Dominus * Salvator fuerit, non timebo quid faciat mihi homo. *Psal.* Confitemini Domino, 21.

3. In velamento clamavi * valde diluculo: Deus, Deus meus ad te de luce vigilo. *Ps.* Deus Deus meus, cum reliquis, 19.

4. Hymnum dicamus * Domino Deo nostro.

5. In tympano et choro, * in chordis et organo laudate Deum.

Capitulum. 2. Cor. 11. d.

Fratres, Libenter suffertis insipientes, cum sitis ipsi sapientes. Sustinetis enim si quis vos in servitutum redigit, si quis devorat, si quis accipit, si quis extollitur, si quis in faciem vos cadit.

Hymnus. *P.* terne rerum Conditor, 22.

Y. Domine refugium factus es nobis. *A.* A generatione et progenie.

Ad Benedictus, Añā.

Cum turba plurima * convenirent ad Jesum, et de civitatibus properarent ad eum, dixit per similitudinem: Exiit qui seminavit, seminare semen suum.

Oratio.

Deus, qui conspicias, quia deus, qui nulla nostra actione

confidimus: concede propitius; ut contra adversa omnia Doctoris Gentium protectione muniamur. Per Dominum.

Ad Primam, Añā.

Semen cecidit * in terram bonam, et attulit fructum in patientia.

Ad Absolutionem Capituli. Dominus autem dirigat, 50.

Ad Tertiam, Añā.

Qui verbum Dei retinent * corde perfecto et optimo fructum afferunt in patientia.

Capitulum. Fratres, Libenter, ut supra.

A. br. Inclina cor meum Deus, * In testimonia tua. Inclina. *Y.* Averte oculos meos, ne videant vanitatem, in via tua vivifica me. In testimonia tua.

Gloria Patri. Inclina cor. *Y.* Ego dixi, Domine miserere mei. *A.* Sana animam meam, quia peccavi tibi.

Ad Sextam, Añā.

Semen cecidit * in terram bonam, et attulit fructum, aliud centesimum, et aliud sexagesimum.

Capitulum. 2. Cor. 11. f.

Tea virgo casus sum, semel lapidatus sum, ter naufragium feci, nocte et die in profundo maris fui.

A. br. In aeternum Domine, * Permanet verbum tuum. In aeternum. *Y.* In

saeculum saeculi veritas tua. Permanet. *Gloria Patri.* In aeternum. *Y.* Dominus regit me, et nihil mihi deerit. *A.* In loco pacis ibi me collocavit.

Ad Nonam, Añā.

Si vere, fratres, * divites esse cupitis, veras divitias amate.

Capitulum. 2. Cor. 12. c.

Libenter igitur labor in infirmitatibus meis, ut inhabitet in me virtus Christi.

A. br. Clamavi in toto corde meo, * Exaudi me Domine. Clamavi. *Y.* Iustificaciones tuas requiram. Exaudi. *Gloria Patri.* Clamavi. *Y.* Ab occultis meis munda me Domine. *A.* Et ab alienis parce servo tuo.

Ad Vesperas, Añā et Psalmi de Domina. 132. *Capitulum.* Fratres, Libenter, 586.

Hymnus ut in Psalterio. 151.

Y. Dirigatur Domine oratio mea. *A.* Sicut incensum in conspectu tuo.

Ad Magnificat, Añā.

Vobis datum est * nosse mysterium regni Dei, ceteris autem in parabolis, dixit Jesus discipulis suis.

FERIA SECUNDA.

De libro Genesis.

Lectio j. Cap. 7.

Dixit Dominus ad Noe: Ingredere tu, et omnis domus tua, in arcam: te enim vidi justum coram

me in generatione hac. Ex omnibus animantibus mundis tolles septena et septena, masculum et feminam: de animantibus vero immundis duo et duo, masculum et feminam. Sed et de volatilibus caeli septena et septena, masculum et feminam: ut salvetur semen super faciem universae terrae. Adhuc enim, et post dies septem ego pluviam super terram quadraginta diebus et quadraginta noctibus: et delebo omnem substantiam, quam feci, de superficie terrae.

A. In articulo diei illius ingressus est Noe in arcam, et filii ejus, * Uxor illius, et uxores filiorum ejus. *Y.* Delata sunt universa de terra, remansit autem solus Noe, et qui cum eo erant in arca. Uxor.

Lectio ij.

Fecit ergo Noe omnia, quae mandaverat ei Dominus. Cumque transisset septem dies, aquae diluvii inundaverunt super terram. Anno sexcentesimo vite Noe, mense secundo, septimodecimo die mensis, rupti sunt omnes fontes abyssi magna et cataracta colli aperta sunt: et facta est pluvia super terram quadraginta diebus et quadraginta noctibus.

A. Recordatus Dominus

Noe, addiit spiritum super terram, et imminuta sunt aquae: * Et prohibita sunt pluvia de caelis. * Reversa quoque sunt aquae de terra euntes et redeuntes, et cepérunt minui post centum quinquaginta dies. Et.

Lectio iij.
In articulo diei illius ingressus est Noe, et Sem, et Cham, et Japheth, filii ejus: uxor illius, et tres uxores filiorum ejus cum eis, in arcam: ipsi et omne animal secundum genus suum, universaque jumenta in genere suo, et omne quod movetur super terram in genere suo, cunctumque volatile secundum genus suum. Factumque est diluvium quadraginta diebus super terram: et multiplicatae sunt aquae, et elevarunt arcam in sublime a terra. **¶** Quadraginta dies et noctes aperti sunt caeli, et ex omni carne habente spiritum vitae ingressa sunt in arcam: * Et clausit a foris ostium Domini. **¶** In articulo diei illius ingressus est Noe in arcam, et filii ejus, et uxor illius, et uxores filiorum ejus. Et clausit.

Gloria Patri. Et clausit. **¶ Ad Magnificat.** **A**na. Si culmen veri honoris quaritis, * ad illam coelestem patriam quanto citius properate.

FERIA TERTIA.
De libro Génesis.
Lectio i. **C**ap. 8.

Recordatus autem Deus Noe, cunctorumque animantium, et omnium jumentorum, quae erant cum eo in arca, addiit spiritum super terram, et imminuta sunt aquae: Et clausi sunt fontes abyssi, et cataractae caeli: et prohibita sunt pluvia de caelo. Reversa quoque sunt aquae de terra euntes et redeuntes: et cepérunt minui post centum quinquaginta dies. Requiescitque arca mense septimo, vigesimo septimo die mensis, super montes Armeniae.

¶ Edificavit Noe, 383.

Lectio ij.
At vero aquae ibant, et decrescebant usque ad decimum mensem: decimo enim mense, prima die mensis, apparuerunt cunicumamontium. Cumque transissent quadraginta dies, aperiens Noe fenestram arca, quam fecerat, dimisit corvum, qui egrediebatur, et non revertebatur, donec siccerentur aquae super terram. Emisit quoque columbam post eum, ut videret si jam cessassent aquae super faciem terrae. Quae cum non invenisset ubi requiesceret pes ejus, reversa est ad eum in arcam. **¶** Pone arcam. 384.

Lectio iij.

Expectatis autem ultra septem diebus aliis, rursum dimisit columbam ex arca. At illa venit ad eum ad vesperam, portans ramum olivae virentibus foliis in ore suo. Intellexit ergo Noe quod cessassent aquae super terram. Expectavitque nihilominus septem alios dies, et emisit columbam, quae non est reversa ultra ad eum. Igitur sexcentesimo primo anno, primo mense, prima die mensis, imminuta sunt aquae super terram.

¶ Per memetipsum. 384.

Ad Magnificat. **A**na. Semen est verbum Dei, * sator autem Christus: omnis qui invenit eum, manebit in aeternum.

FERIA QUARTA.
De libro Génesis.

Lectio i. **C**ap. 8. **c. 10.**

Locutus est autem Deus ad Noe, dicens: Egre dere de arca, tu et uxor tua, filii tui et uxores filiorum tuorum tecum. Cuncta animalia quae sunt apud te, ex omni carne, tam in volatilibus quam in bestiis et univ ersis reptilibus, quae reptant super terram, educ tecum, et ingredimini super terram: crescite et multiplicamini super eam. Egressus est ergo Noe, et filii ejus, uxor illius, et uxores filiorum ejus, cum

eo. Sed et omnia animalia, jumenta, et reptilia quae reptant super terram, secundum genus suum, egressa sunt de arca.

¶ Benedixit Deus, 383.

Lectio ij.

Adificavit autem Noe altare Domino: et tollens de cunctis pecoribus et volucribus mundis obtulit holocausta super altare. Odoratusque est Dominus odorem suavitatis, et ait: Nequaquam ultra maledicam terrae propter homines: sensus enim et cogitatio humani cordis in malum prona sunt ab adolescentia sua: non igitur ultra percutiam omnem animam viventem sicut feci. Cunctis diebus terrae, seminis et messis, frigis et aestus, aestas et hiems, nox et dies, non requiescent.

¶ Ecce ego, 383.

Lectio iij. Cap. 9.

Benedixitque Deus Noe et filijs ejus. Et dixit ad eos: Crescite, et multiplicamini, et replete terram. Et terror vester ac tremor sit super cuncta animalia terrae, et super omnes volucres caeli, cum universis quae moventur super terram: omnes pisces maris manui vestrae traditi sunt. Et omne quod movetur et vivit, erit vobis in cibum: quasi cetera virientia tradidi vobis omnia. Excepto, quod carnem

cum sanguine non comedet. Sanguinem enim animarum vestrarum requiram de manu cunctarum bestiarum : et de manu hominis, de manu viri et fratris ejus, requiram animam hominis. Quicumque effuderit humanum sanguinem, fundetur sanguis illius : ad imaginem quippe Dei factus est homo.

¶ In articulo diei illius ingressus est Noe in arcam, et filii ejus, * Uxor illius, et uxores filiorum ejus. Delata sunt universa de terra, remansit autem solus Noe, et qui cum eo erant in arca. Uxor. Gloria Patri. Uxor.

Ad Magnificat. Aha. Quod autem cecidit * in terram bonam, hi sunt, qui in corde bono et optimo fructum asserunt in patientia.

Si predicta Aha ad Magnificat non potuerunt dici in precedentibus Feriis, et in sequenti Feria v. occurrat fieri Officium de Feria, dicatur ultima ex his premissa : alioquin, expletis omnibus, amantur de Psalterio : quod semper sit, quando proprie non habentur.

FERIA QUINTA.

De libro Genesis.

Lectio i. Cap. 3. b

Dixitque Deus : Hoc signum fœderis quod do inter me et vos, et ad

omnem animam viventem, quæ est vobiscum in generationes sempiternas : Arcum meum ponam in nubibus, et erit signum fœderis inter me et inter terram. Cumque obdixero nubibus cœlum, apparebit arcus meus in nubibus : et recordabor fœderis mei vobiscum, et cum omni anima vivente quæ carnem vegetat : et non erunt ultra aquæ diluvii ad delendum universam carnem. ¶ Dixit. 582.

Lectio ij.

COEPIITQUE Noe vir agricola exercere terram, et plantavit vineam. Bibensque vinum inebriatus est, et nudatus in tabernaculo suo. Quod cum vidisset Cham pater Chanaan, verenda scilicet patris sui esse nudata, nuntiavit duobus fratribus suis foras. At vero Sem et Japheth pallium imposuerunt humeris suis, et incedentes retrorsum, operuerunt verenda patris sui : facièsque eorum aversæ erant, et patris virilia non viderunt.

¶ Noe vir justus. 582.

Lectio iij.

VIGILANS autem Noe ex vino, cum didicisset quæ fecerat ei filius suus minor, ait : Maledictus Chanaan, servus servorum erit fratribus suis. Dixitque : Benedictus Dominus Deus Sem, sit Chanaan

servus ejus. Dilatet Deus Japheth, et habitet in tabernaculis Sem : sitque Chanaan servus ejus. Vixit autem Noe post diluvium trecentis quinquaginta annis. Et impleti sunt omnes dies ejus nonaginta annorum, et mortuus est. ¶ Quadraginta. 585.

FERIA SEXTA.

De libro Genesis.

Lectio i. Cap. 10.

¶ sunt generationes filiorum Noe, Sem, Cham, et Japheth : nati sunt eis filii post diluvium. Filii Japheth : Gomer, et Magog, et Madai, et Javan, et Thubal, et Mosoch, et Thiras. Porro filii Gomer : Asenez, et Kiphath, et Thogorma. Filii autem Javan : Elisa, et Tharsis, Cethim, et Dodanim. Ab his divisæ sunt insulæ gentium in regionibus suis, unusquisque secundum linguam suam et familias suas in nationibus suis. Filii autem Cham : Chus, et Mesraim, et Phuth, et Chanaan.

¶ Edificavit Noe. 585.

Lectio ij. Cap. 11.

ERAT autem terra labii unius, et sermonum eorundem. Cumque proficiscerentur de Oriente, invenièrent campum in terra Sennaar, et habitaverunt in eo. Dixitque alter ad proximum suum : Ve-

niste, faciamus lateres, et coquamus eos igni. Habueruntque lateres pro saxis, et bitumen pro cemento : et dixerunt : Venite, faciamus nobis civitatem, et turrim, cujus culmen pertingat ad cœlum : et celeberrimum nomen nostrum antequam dividamur in universas terras. ¶ Ponam arcum. 584.

Lectio iij.

DESCENDIT autem Dominus, ut videret civitatem et turrim, quam edificabant filii Adam, et dixit : Ecce unus est populus, et unum labium omnibus : cœperuntque hoc facere, nec desistent a cogitationibus suis, donec eas opere cõpleant. Venite igitur, descendamus, et confundamus ibi linguam eorum, ut non audiat unusquisque vocem proximi sui. Atque ita divisit eos Dominus ex illo loco in universas terras, et cessaverunt edificare civitatem.

¶ Per memetipsum. 584.

SABBATO.

De libro Genesis.

Lectio i. Cap. 11. b

¶ sunt generationes Sem : Sem erat centum annorum, quando genuit Arphaxad, biennio post diluvium. Vixitque Sem, postquam genuit Arphaxad, quingentis annis : et genuit filios et filias. Porro Arphaxad vixit

triginta quinque annis : et genuit Sale. Vixitque Arphaxad, postquam genuit Sale, trecentis tribus annis : et genuit filios et filias. Sale quoque vixit triginta annis, et genuit Heber. Vixitque Sale, postquam genuit Heber, quadringentis tribus annis : et genuit filios et filias.

¶ Benedixit Deus. 585.

Lectio ij.

Vixit autem Heber triginta quatuor annis, et genuit Phaleg. Et vixit Heber, postquam genuit Phaleg, quadringentis triginta annis : et genuit filios et filias. Vixit quoque Phaleg triginta annis, et genuit Reu. Vixitque Phaleg, postquam genuit Reu, ducentis novem annis : et genuit filios et filias. Vixit autem Reu triginta duobus annis, et genuit Sarug. Vixit quoque Reu, postquam genuit Sarug, ducentis septem annis : et genuit filios et filias. Vixit vero Sarug triginta annis, et genuit Nachor. Vixitque Sarug, postquam genuit Nachor, ducentis annis : et genuit filios et filias.

¶ Ecce ego. 585.

Lectio iij.

Vixit autem Nachor viginti novem annis, et genuit Thare. Vixitque Nachor, postquam genuit Thare, centum decem et novem annis : et genuit filios et filias. Vixitque

Thare septuaginta annis, et genuit Abram, et Nachor, et Aran. Hæc sunt autem generationes Thare : Thare genuit Abram, Nachor, et Aran. Porro Aran genuit Lot. Mortuusque est Aran ante Thare patrem suum, in terra natalitatis suæ in Ur Chaldæorum. Duxerunt autem Abram et Nachor uxores : nomen uxoris Abram, Sarai : et nomen uxoris Nachor, Melcha filia Aran, patris Melchæ, et patris Jeschæ. Erat autem Sarai sterilis, nec habebat liberos. ¶ In articulo. 590.

SABBATO

Ante Quinquagesimam.
Ad Vesp. Capit. 1. Cor. 15.
Fratres : Si linguis hominum loquar, et Angelorum, charitatem autem non habeam, factus sum velut as sonans, aut cymbalum tinniens.

Hymnus de Psal. 155.
¶ Vespertina oratio ascendat ad te Domine. ¶ Et descendat super nos misericordia tua.

Ad Magnificat, Aña.
Pater fides nostræ * Abraham summus, obtulit holocaustum super altare pro filio.

Oratio.
Preces nostras, quesumus Domine, clementer exaudi : atque a peccatorum vinculis absolutos, ab omni nos adversitate custodi, Per Dñm.

Thare septuaginta annis, et genuit Abram, et Nachor, et Aran. Hæc sunt autem generationes Thare : Thare genuit Abram, Nachor, et Aran. Porro Aran genuit Lot. Mortuusque est Aran ante Thare patrem suum, in terra natalitatis suæ in Ur Chaldæorum. Duxerunt autem Abram et Nachor uxores : nomen uxoris Abram, Sarai : et nomen uxoris Nachor, Melcha filia Aran, patris Melchæ, et patris Jeschæ. Erat autem Sarai sterilis, nec habebat liberos. ¶ In articulo. 590.

Ante Quinquagesimam.
Ad Vesp. Capit. 1. Cor. 15.
Fratres : Si linguis hominum loquar, et Angelorum, charitatem autem non habeam, factus sum velut as sonans, aut cymbalum tinniens.

Hymnus de Psal. 155.
¶ Vespertina oratio ascendat ad te Domine. ¶ Et descendat super nos misericordia tua.

Ad Magnificat, Aña.
Pater fides nostræ * Abraham summus, obtulit holocaustum super altare pro filio.

Oratio.
Preces nostras, quesumus Domine, clementer exaudi : atque a peccatorum vinculis absolutos, ab omni nos adversitate custodi, Per Dñm.

DOMINICA

In Quinquagesima.
Ad Matutinum, Invitat.
Præoccupemus faciem Domini : * Et in psalmis jubilemus ei. **Psalm. Venite exultemus. 2.**

In primo versu Psalmi omittitur Præoccupemus faciem ejus, etc. **et ejus loco repetitur 6 Choro Invitatorium.**

Hymnus. Primo die, 2. Aña. Psalmi, et 79. de Psalterio.

In primo Nocturno.
De libro Genesis.

Lectio i. Cap. 12.

Dixit autem Dominus ad Abram : Egrèdere de terra tua, et de cognatione tua, et de domo patris tui, et veni in terram quam monstrabo tibi. Faciamque te in gentem magnam, et benedicam tibi, et magnificabo nomen tuum, erisque benedictus. Benedicam benedicentibus tibi, et maledicam maledicentibus tibi, atque in te benedicentur universæ cognationes terræ. Egressus est itaque Abram, sicut præceperat ei Dominus, et ivit cum eo Lot. Septuaginta quinque annorum erat Abram, cum egrèderetur de Haran. Tulitque Sarai uxorem suam, et Lot filium fratris sui, universamque substantiam quam possederant, et animas quas fecerant in Haran : et

egressi sunt ut irent in terram Chanaan. Cumque venissent in eam, pertransiit Abram terram usque ad locum Sichem, et ad convallem illi-strem : Chanaanus autem tunc erat in terra.

¶ Locutus est Dominus ad Abram, dicens : Egrèdere de terra tua, et de cognatione tua, et veni in terram quam monstravero tibi : * Et faciam te in gentem magnam. ¶ Benedicis benedicam tibi, et magnificabo nomen tuum, erisque benedictus. Et faciam.

Lectio ij.

Apparuit autem Domini Abram, et dixit ei : Sèmini tuo dabo terram hanc. Qui edificavit ibi altare Domini, qui apparuerat ei. Et inde transgrediens ad montem, qui erat contra orientem Bethel, tetendit ibi tabernaculum suum, ab occidente habens Bethel, et ab oriente Hai : edificavit quoque ibi altare Domino, et invocavit nomen ejus.

¶ Perrexitque Abram vadens, et ultra progrediens ad meridiem. Facta est autem fames in terra : descenditque Abram in Ægyptum, ut peregrinaretur ibi : prævalerat enim fames in terra. Cumque prope esset ut ingrederetur Ægyptum, dixit Sarai uxori suæ : Novi quod

egressus est itaque Abram, sicut præceperat ei Dominus, et ivit cum eo Lot. Septuaginta quinque annorum erat Abram, cum egrèderetur de Haran. Tulitque Sarai uxorem suam, et Lot filium fratris sui, universamque substantiam quam possederant, et animas quas fecerant in Haran : et

egressi sunt ut irent in terram Chanaan. Cumque venissent in eam, pertransiit Abram terram usque ad locum Sichem, et ad convallem illi-strem : Chanaanus autem tunc erat in terra.

¶ Locutus est Dominus ad Abram, dicens : Egrèdere de terra tua, et de cognatione tua, et veni in terram quam monstravero tibi : * Et faciam te in gentem magnam. ¶ Benedicis benedicam tibi, et magnificabo nomen tuum, erisque benedictus. Et faciam.

Lectio ij.
Apparuit autem Domini Abram, et dixit ei : Sèmini tuo dabo terram hanc. Qui edificavit ibi altare Domini, qui apparuerat ei. Et inde transgrediens ad montem, qui erat contra orientem Bethel, tetendit ibi tabernaculum suum, ab occidente habens Bethel, et ab oriente Hai : edificavit quoque ibi altare Domino, et invocavit nomen ejus.

¶ Perrexitque Abram vadens, et ultra progrediens ad meridiem. Facta est autem fames in terra : descenditque Abram in Ægyptum, ut peregrinaretur ibi : prævalerat enim fames in terra. Cumque prope esset ut ingrederetur Ægyptum, dixit Sarai uxori suæ : Novi quod

pulchra sis mulier, et quod cum viderint te Egyptii, dicturi sunt: Uxor ipsius est: et interficient me, et te reservabunt. Dic ergo, obsecro te, quod soror mea sis, ut bene sit mihi propter te, et vivat anima mea ob gratiam tuam.

R. Dum staret Abraham ad flicem Mambre, vidit tres viros ascendentes per viam: **Tres vidit, et unum adoravit.** **V.** Ecce Sara uxor tua pariet tibi filium, et vocabis nomen ejus Isaac. **Tres.**

Lectio IIj.

Cum itaque ingressus esset Abram Egyptum, viderunt Egyptii mulierem quod esset pulchra nimis. Et nuntiaverunt principes Pharaoni, et laudaverunt eam apud illum: et sublata est mulier in domum Pharaonis. Abram vero bene usi sunt propter illam: fueruntque ei oves, et boves, et asini et servi, et famulae, et asinae, et cameli. Flagellavit autem Dominus Pharaonem plagis maximis, et domum ejus propter Sarai uxorem Abram. Vocavitque Pharaon Abram et dixit ei: Quidnam est hoc quod fecisti mihi? quare non indicasti quod uxor tua esset? Quam ob causam dixisti esse sororem tuam, ut tollerem eam mihi in uxorem? Nunc

igitur ecce conjux tua, accipe eam, et vade.

R. Tentavit Dominus Abraham, et dixit ad eum: **Tolle filium tuum, quem diligis, Isaac, et offer illum tibi in holocaustum super unum montium, quem dixerō tibi.** **V.** Vocatus quoque a Domino, respondit: Adsum: et ait ei Dominus. Tolle. **Gloria Patri. Tolle.**

In secundo Nocturno.

Ex libro sancti Ambrosii Episcopi de Abraham Patriarcha.

Lectio Iij. Lib. 1. c. 2.

Maxime plane vir Abraham, et multarum virtutum clarus insignibus, quem votis suis philosophia non potuit aequare. Denique minus est quod illa finxit, quam quod iste gessit: majorque ambitioso eloquentiae mendacio simplex veritatis fides. Itaque cuiusmodi fuerit in eo viro devotio, consideremus. Ea enim virtus ordine prima est, qua est fundamentum ceterarum: meritoque hanc ab eo primam exegit Deus, dicens: Exi de terra tua et de cognatione tua, et de domo patris tui. Satis fuerat dixisse, de terra tua. Ibi enim erat exire de cognatione, exire de paterna domo.

R. Angelus Domini vocavit Abraham, dicens: **T**

Ne extendas manum tuam super puerum, eo quod timeas Dominum. **V.** Cumque extendisset manum ut immolaret filium, ecce Angelus Domini de caelo clamavit, dicens. Ne.

Lectio v.

Sed ideo addidit singula, ut ejus affectum probaret: ne forte aut imputret, aut fraus aliqua mandatis celestibus pararetur. Sed sicut coacervanda fuerunt praecipita, ne quid lateret: ita etiam proponenda praemia, ne forte desperaret. Tentatur ut fortis, incitatur ut fidelis, provocatur ut justus: meritoque exivit, quemadmodum locutus est illi Dominus. Et exivit cum eo Lot. Hoc autem, quod pro magno inter septem sapientum dicta celebratur, Sequere Deum; perfecit Abraham, factoque sapientum dicta praevenit, et secutus Deum, exivit de terra sua.

R. Vocavit Angelus Domini Abraham de caelo secundo, dicens: Benedicam tibi, **T** Et multiplicabo te sicut stellas caeli. **V.** Possidebit seminum portas inimicorum, et benedicentur in semine tuo omnes tribus terrae. Et.

Lectio vij.

Sed quia ante terra ei fuerat alia, hoc est, regio Chaldaeorum, de qua exivit Thare pater Abraham, et in Charan demigravit: et quia secum eduxit nepotem suum, cui dictum fuerat: Exi de cognatione tua: consideremus, ne forte hoc sit exire de terra sua, de hujus terrae: hoc est, de corporis nostri quadam commoratione egredi, de qua exivit Paulus, qui dixit: Nostra autem conversatio in caelis est.

R. Deus domini mei Abraham dirige viam meam: **V.** Ut cum salute revertar in domum domini mei. **V.** Obsecro Domine, fac misericordiam cum servo tuo. Ut. **Gloria Patri. Ut.**

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. 48.

In illo tempore: Assumpsit Jesus duodecim, et ait illis: Ecce ascendumus Jerosolymam, et consummabuntur omnia, quae scripta sunt per Prophetas de Filio hominis. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii Papae.

Homilia 2. in Evang.

Redemptor noster, praevidens ex passione sua discipulorum animos perturbandos, eis longe ante et ejusdem passionis ponam, et resurrectionis, suae gloriam praedixit: ut,

cum eum morientem ; sicut prædictum est , cernerent , etiam resurrecturum non dubitarent . Sed quia carnales adhuc discipuli nullo modo valebant capere verba mysterii , veniunt ad miraculum . Ante eorum oculos caecus lumen recepit ; ut , qui cælestis mysterii verba non caperent , eos ad fidem cælestia facta solidarent .

R. Veni hodie ad fontem aquæ , et oravi Dominum , dicens : * Domine Deus Abraham , tu prosperum fecisti desiderium meum .
S. Igitur puella , cui dixerō : Da mihi aquam de hydria tua , ut bibam : et illa dixerit : Bibe domine , et camelis tuis potum tribuam ; ipsa est , quam preparavit Dominus filio domini mei . Domine .

LECTIO VIII.
SED miracula Domini et Salvatoris nostri sic accipienda sunt , sic charissimi , ut et in veritate credantur facta , et tamen per significationem nobis aliquid innuant . Opera quippe ejus et per potentiam aliud ostendunt , et per mysterium aliud loquuntur . Ecce enim ; quæ juxta historiam cæcus iste fuerit , ignoramus : sed tamen quid per mysterium significet , novimus . Cæcum quippe est genus huma-

num , quod in parente primo a paradisi gaudiis expulsum , claritatem supernæ lucis ignorans , damnationis suæ tenebras patitur . Sed tamen per Redemptoris sui presentiam illuminatur : ut intermæ lucis gaudia jam per desiderium videat , atque in via vitæ boni operis gressus ponat .

R. Factus est sermo Domini ad Abram , dicens : * Noli timere ; Abram : ego protector tuus sum , et merces tua magna nimis . * Ego enim sum Dominus Deus tuus , qui eduxi te de Ur Chaldæorum . Noli .

LECTIO IX.

NOTANDUM vero est , quod , cum Jesus Jericho appropinquare dicitur , cæcus illuminatur . Jericho quippe luna interpretatur : luna autem in sacro eloquio pro defectu carnis ponitur : quia dum mensuræ momentis decrescit , defectum nostræ mortalitatis designat . Dum igitur Conditor noster appropinquat Jericho , cæcus ad lumen redit : quia dum divinitas defectum nostræ carnis suscepit , humanum genus lumen , quod amiserat , recepit . Unde enim Deus humana patitur , inde homo ad divinitatem sublevatur . Qui videlicet cæcus recte et juxta viam sedere , et mendi-

cans esse describitur . Ipsa enim Veritas dicit : Ego sum via .

R. Cæcus sedebat secus viam transiēte Domino , et clamavit ad eum : et ait illi Dominus : * Quid vis ut faciam tibi ? * Domine , ut videam lumen . * Stans autem Jesus , jussit illum duci ad se , et cum appropinquasset , interrogavit eum , dicens . Quid vis . Glória Patri . Domine .

Infra Hebdomadam Feria iv. et Sabbato , locuhujus dicitur R. j. Feria ij. sequentis .

Ad Laudes . Añæ .

1. Secundum multitudinē * miseracionum tuarum , Domine , dele iniquitatem meam . **Psalm.** Miserere . 60 .

2. Deus meus es tu , * et confitebor tibi : Deus meus es tu , et exaltabo te . **Ps.** Confitemini . 24 .

3. Ad te de luce * vigilo , Deus , ut videam virtutem tuam . **Psalm.** Deus Deus meus , cum reliquis . 19 .

4. Hymnum dicite , * et superexaltate eum in sacula .

5. Omnes Angeli * ejus laudent Dominum de cælis .

Capitulum . 1. Cor. 15 .

FRATRES , Si linguis hominum loquar , et Angelorum , charitatem autem non habeam , factus sum velut æs sonans , aut cymbalum tinniens .

Hymnus . Terte rerum Conditor . 22 .

6. Domine refugium factus es nobis . **R.** A generatione et progénie .

Ad Benedicere . Añæ .
Ecce ascendimus Jerosolymam , * et consummabuntur omnia quæ scripta sunt de Filio hominis : tradetur enim genibus , et illudetur , et conspuetur , et postquam flagellaverint , occident eum , et tertia die resurget .

Oratio .

PECES nostras , quæsumus Domine , clementer audi : atque a peccatorum vinculis absolutus , ab omni nos adversitate custodi . Per Dominum .

Ad Primam . Añæ .

Iter faciente Jesu , * dum appropinquaret Jericho , cæcus clamabat ad eum , ut lumen recipere mereretur .

Ad Absolutionem Capituli . Domini autem dirigat . 30 .

Ad Tertiam . Añæ .
Transiēte Domino , * clamabat cæcus ad eum : Miserere mei , fili David .

Capitulum . Fratres , Si linguis , ut supra .

R. br. Inclina cor meum Deus , * In testimonia tua . Inclina . **V.** Averte oculos meos , ne videant vanitatem , in via tua vivifica me . In testimonia tua . Glória Patri . Inclina . **Y.**

Ego dixi, Dómine miserere mei. **¶** Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Ad Sextam. Añá.

Et qui præibant, * increpábant eum ut tacéret: ipse vero multo magis clamábát: miserere mei, fili David.

Capitulum. 1. Cor. 13. o
CHARITAS numquam excidit: sive propheta evacuabúntur, sive lingua cessábunt, sive scientia destruetur. Ex parte enim cognoscimus, et ex parte prophetámus.

¶. br. In ætérnum Dómine, * Pérmanet verbum tuum. In ætérnum.

¶ In sæculum sæculi veritas tua. Pérmanet. Glória Patri. In ætérnum. **¶** Dóminus regit me, et nihil mihi dérit. **¶** In loco pascuæ ibi me collocávit.

Ad Nonam. Añá.

Cæcus magis ac magis clamábat, * ut eum Dóminus illumináret.

Capitulum. 1. Cor. 13. d
NUXC autem manent, fides, spes, charitas, tria hæc; major autem horum est charitas.

¶. br. Clamávi in toto corde meo, * Exáudi me Dómine. Clamávi. **¶** Justificatiónes tuas requiram. Exáudi. Glória Patri. Clamávi. **¶** Ab occúllis meis munda me Dómine. **¶** Et ab aliénis parce servo tuo.

Ad Vesperas. Añá. et Psalmi de Dominica. 132.

Capit. Fratres, Si. 537.

Hymnus de Psal. 131.
¶ Dirigátur Dómine oratio mea. **¶** Sicut incensum in conspéctu tuo.

Ad Magnificat. Añá.
STANS autem Jesus * iussit cæcum adduci ad se, et ait illi: Quid vis ut faciam tibi? Dómine, ut videam. Et Jesus ait illi: Respice, fides tua te salvum fecit. Et confestim vidit, et sequebátur illum, magnificans Deum.

FERIA SECUNDA.

De libro Genesis. **Gen. 12.**

LECTIO 1. Cap. 13.

ASCENDIT ergo Abram de Egypto, ipse et uxor ejus, et omnia quæ habebat, et Lot cum eo, ad Austrálem plagam. Erat autem dives valde in possessione auri et argénti. Reversúsque est per iter quo vénerat, a meridie in Bethel, usque ad locum ubi prius fixerat tabernaculum inter Bethel et Hai: in loco altaris quod fécerat prius, et invocávit ibi nomen Dómini. Sed et Lot, qui erat cum Abram, fuérunt greges óvium, et armenta, et tabernacula. Nec póterat eos capere terra, ut habitarent simul: erat quippe substantia eórum multa, et nequibant habitare commúniter.

¶ Movens Abram tabernaculum suum, venit, et habitávit iuxta convállem Mambre: * Edificávitque ibi altáre Dómino. **¶** Dixit autem Dóminus ad eum: Leva óculos tuos, et vide: omnem terram quam conspicias, tibi dabo, et semini tuo in sempiternum. Edificávitque.

LECTIO II.

UNDE et facta est rixa inter pastóres gregum Abram et Lot. Eo autem tempore Chananæus et Pheræzus habitábant in terra illa. Dixit ergo Abram ad Lot: Ne queso sit iurgium inter me et te, et inter pastóres meos et pastóres tuos: fratres enim sumus. Ecce univérsa terra coram te est: recede a me, obsecro: si ad sinistram feris, ego dexteram tenébo: si tu dexteram elegeris, ego ad sinistram pergám. Elevatis itaque Lot óculis vidit omnem circa regiónem Jordánis, quæ univérsa irrigabátur, ántequam subvértet Dóminus Sódomam et Gomórrham, sicut paradísus Dómini, et sicut Egyptus veniéntibus in Segor. Eligítque sibi Lot regiónem circa Jordánem, et recésit ab Oriénte.

¶ Crédidit Abram Deo, et reputátum est ei ad iustitiam: * Et ideo amicus Dei factus est. **¶** Fuit autem iustus coram Dómino,

et ambulávit in viis ejus. Et ideo amicus.

LECTIO III.

DIVISIOQUE sunt allérutrum a fratre suo. Autem Dóminus ad eum: Chanaan: Lot vero morátus est in oppidis quæ erant circa Jordánem, et habitávit in Sódomis. Hómines autem Sodomitæ péssimi erant, et peccatóres coram Dómino nimis. Dixitque Dóminus ad Abram, postquam divisus est ab eo Lot: Leva óculos tuos, et vide a loco, in quo nunc es, ad Aquilónem et Meridíem, ad Oriétem et Occidéntem. Omnem terram quam conspicias, tibi dabo, et semini tuo usque in sempiternum. Faciámque semen tuum sicut pulverem terra.

¶ Tentávit Dóminus Abraham, et dixit ad eum: * Tolle filium tuum, quem diligis, Isaac, et offer illum ibi in holocaustum super unum móntium, quem dixeró tibi. **¶** Vocátus quoque a Dómino, respóndit: Adsum: et ait ei Dóminus. Tolle filium tuum, quem diligis, Isaac. Glória Patri. Tolle filium tuum.

Ad Magnificat, Añá.

Et qui præibant, * increpábant eum ut tacéret: ipse vero multo magis clamábát: Miserere mei, fili David.

FERIA TERTIA.

De libro Génesis.

Lectio j. Cap. 11. b

Et egressi sunt rex Sodomorum, et rex Gomorrhæ, rexque Adama, et rex Seboim, necnon et rex Bala, quæ est Segor: et direxerunt aciem contra eos in valle silvestri: scilicet adversus Chodorlahomor regem Elamitarum, et Thadal regem Gentium, et Amraphel regem Senaar, et Arioch regem Ponti: quatuor reges adversus quinque. Vallis autem silvestris habebat puteos multos bituminis. Itaque rex Sodomorum, et Gomorrhæ terga vertērunt, cecideruntque ibi: et qui remanserant, fugerunt ad montem. Tulerunt autem omnem substantiam Sodomorum et Gomorrhæ, et universa quæ ad cibum pertinent, et abierunt: nec non et Lot, et substantiam ejus, filium fratris Abram, qui habitabat in Sodomis.

¶ Angelus Dómini. 594.

Lectio ij.

Et ecce unus qui evaserat, nuntiavit Abram Hebræo, qui habitabat in convalle Mambre Amorrhæ, fratris Escol, et fratris Aher: hi enim pepigerant fœdus cum Abram. Quod cum audisset Abram, captum videlicet Lot fratrem suum, numeravit

expeditos vernáculos suos trecentos decem et octo: et persecutus est usque Dan. Et divisis sociis, irruit super eos nocte: percussitque eos, et persecutus est eos usque Hoba, quæ est ad lavam Damasci. Reduxitque omnem substantiam, et Lot fratrem suum cum substantia illius, mulieres quoque et populum.

¶ Vocavit Angelus. 595.

Lectio iij.

Egressus est autem rex Sodomorum in occursum ejus, postquam reversus est a cæde Chodorlahomor, et regum qui cum eo erant in valle Sava, quæ est vallis regis. At vero Melchisedech rex Salem, proferens panem et vinum, erat enim Sacerdos Dei altissimi, benedixit ei, et ait: Benedictus Abram Deo excelsi, et benedictus Deus excelsus, quo protegentem, hostes in manibus tuis sunt. Et dedit ei decimas ex omnibus.

¶ Deus dómini. 595.

Ad Magnificat. Ana. Misere mei, * fili David. Quid vis ut faciam tibi? Dómine, ut videam.

FERIA IV. CINEREM.

Si hac die occurrat Festum Duplex, transfertur in sequentem diem similiter non impeditam. Aliis diebus si occurrat Festum

Duplex, vel Semiduplex, fit de eo, cum commem. et ix. Lect. de Homilia Feriæ. De Simplicibus fit tantum commemoratio.

In hac, et sequentibus Feriis usque ad Vesperas Sabbati, Hymni, Capitula, et alia omnia dicuntur ut in Psalterio, per annum, exceptis Anis ad Benedictus, et Magnificat: et post Laudes, Horas, Vesperas, et Completorium dicuntur Preces flexis genibus, ut ibidem in Psalterio.

Hodie ante Matutinum in Choro dicuntur Psalmi Graduales.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio j. Cap. 6. b

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Cum jejunatis, nolite fieri sicut hypocritæ, tristes. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Lib. 2. de Serm. Domini in monte, c. 12. tom. 4.

MANIFESTUM est, his præceptis omnem nostram intentionem in interiora gaudia dirigi: ne foris querentes mercedem, huic sæculo conformemur, et amittamus promissionem tanto solidioris atque firmioris, quanto interioris beatitudinis, qua nos elegit Deus conformes fieri imaginis Filii sui. In hoc autem capitulo ma-

xime advertendum est, non in solo rerum corporearum nitore atque pompa, sed etiam in ipsis sordibus luctuosus esse posse iactantiam; et eo periculosioris, quo sub nomine servitutis Dei decipit.

¶ Veni hodie ad fontem aquæ, et oravi Dóminum, dicens: * Dómine Deus Abraham, tu prósperum fecisti desiderium meum. ¶ Igitor puella, cui dixerò: Da mihi aquam de hydria tua, ut bibam: et illa dixerit: Bibe dómine, et camelis tuis potum tribuam; ipsa est, quam præparavit Dóminus filio dómni mei. Dómine.

Lectio ij.

Qui ergo immoderato cultu corporis atque vestitu, vel ceterarum rerum nitore præfulget, facile vincitur rebus ipsis, pomparum sæculi esse sectator, nec quemquam fallit dolosa imagine sanctitatis. Qui autem in professione christianitatis, inusitato squore ac sordibus intentos in se oculos hominum facit, cum id voluntate faciat, non necessitate patiatur: ex ceteris ejus operibus potest conjici, utrum hoc contemtu superflui cultus, an ambitione ali qua faciat: quia et sub ovina pelle cavendos lupos Dóminus præcepit: sed ex

fructibus, inquit, eorum cognoscetis eos.

Factus est sermo Domini ad Abram, dicens: * Noli timere, Abram: ego protector tuus sum, et merces tua magna nimis. * Ego enim sum Dominus Deus tuus, qui eduxi te de Ur Chaldeorum. Noli.

Lectio ij.

Cum enim cœperint aliquibus tentationibus ea ipsa scilicet illis subtrahi, vel negari, qua isto velamine vel consecuti sunt, vel consequi cupiunt: tunc necesse est ut appareat, utrum lupus in ovina pelle sit, an ovis in sua. Non tamen propterea ornatum superfluo debet aspectus hominum mulcere Christianus, quia illum parvum habitum ac necessarium etiam simulatores sapius usurpant, ut incautos decipiant: quia et illa oves non debent pelles suas deponere, si aliquando eis lupi se contendant.

Movens Abram tabernaculum suum, venit et habitavit juxta convallē Mambre: * Edificavitque ibi altare Domino. * Dixit autem Dominus ad eum: Leva oculos tuos, et vide: omnem terram quam conspicias, tibi dabo, et semini tuo in sempiternum. Edificavitque. Gloria Patri. Edificavitque.

Ad Laudes, et per Horas, omnia ut in Psal. 84.

Ad Benedictus, Añā. Cum jejunatis, * nolite fieri sicut hypocritæ, tristes.

Deinde dicuntur Proces flexis genibus. 65. Et similiter ad omnes Horas, ut in Psalterio. Oratio.

PRESTA, Dōmine, fide- libus tuis: ut jejuniorum veneranda solēnnia, et congrua pietate suscipiant, et secūra devotiōne percūrrant. Per Dōminum nostrum.

Hodie, et duobus sequentibus diebus dicuntur Vespera hora consueta; Sabbato verò dicuntur ante comestionem.

Ad Magnificat, Añā. Thesaurizate vobis * thesauros in celo; ubi nec ærugo, nec tinea demolitur.

Deinde Proces. 157. Oratio.

INCLINANTES se; Dōmine, majestati tuæ, propitiatus intēde: ut, qui divino munere sunt reſecti, cœlestibus semper nutriantur auxiliis. Per Dōminum.

FERIA QUINTA.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio ij. Cap. 8.

In illo tempore: Cum introisset Jesus Capharnaum; accessit ad eum Centurio, rogans eum, et

dicens: Dōmine, puer meus jacet in domo paralyticus, et male torquetur. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

L. 2. de Consensu Evangelist. cap. 20. tom. 4.

VIDEMUS utrum sibi hoc servo Centurionis Matthæus Lucasque consentiant, Matthæus enim dicit: Accessit ad eum Centurio, rogans eum, et dicens: Puer meus jacet in domo paralyticus. Cui videtur repugnare quod ait Lucas: Et cum audisset de Jesu, misit ad eum seniores Judæorum, rogans eum ut veniret, et sanaret servum ejus. At illi cum venissent ad Jesum, rogabant eum sollicito, dicentes ei: Quia dignus est ut hoc illi præstes: diligit enim gentem nostram, et synagogam ipse edificavit nobis. Jesus autem ibat cum illis: et cum jam non longe esset a domo, misit ad eum Centurio amicos, dicens: Dōmine, noli vexari: non enim dignus sum ut sub tectum meum intres.

Dōmine, puer meus jacet paralyticus in domo, et male torquetur. Amen dico tibi, ego veniam, et curabo eum. Dōmine, non sum dignus ut intres sub tectum meum; sed tantum dic verbo,

et sanabitur puer meus, Amen dico tibi, ego veniam.

Lectio ij.

Sed enim hoc ita gestum est, quomodo erit verum quod Matthæus narrat: Accessit ad eum quidam Centurio; cum ipse non accesserit, sed amicos miserit: nisi diligenter advertentes intelligamus, Matthæum non omnimodo deseruisse usitatum morem loquendi? Non solum enim dicere solēmus, accessisse aliquem etiam antequam perveniat illuc, quo dicitur accessisse: unde etiam dicimus, Parum accessit, vel nullum accessit eo, quo appetit pervenire: verum etiam ipsam perventionem, cujus adipiscendi causa acceditur, dicimus plerumque factam, etsi eum, ad quem pervenit, non videat ille qui pervenit, cum per amicum pervenit ad aliquem, cujus ei favor est necessarius. Quod ita tenuit consuetudo, ut jam etiam vulgo perventōris appellentur, qui potentium quoslibet tamquam inaccessibiles animos, per convenientium personarum interpositionem, ambitionis arte pertingunt.

Dum staret. 394.

Lectio iij.

Non ergo absurde Mat-

vulgo possit intelligi, per alios factu accessu Centurionis ad Dóminum, compendio dicere voluit: Accessit ad eum Centurio. Verúntamen non negligenter inténdua est etiám sancti Evangelistæ altitudo mystica locutionis, secundum quam scriptum est in Psalmo: Accédite ad eum, et illuminámini. Proinde quia fidem Centurionis ad Jesum, ipse ita laudavit, ut diceret: Non inveni tantam fidem in Israel: ipsum potius accessisse ad Christum dicere voluit prudens Evangelista, quam illos, per quos verba sua miserat.

Deinde Preces. 437.
Oratio.
PARCE, Dómine, parce pópulo tuo: ut dignis flagellationibus castigátus, in tua miseratione respiret. Per Dóminum nostrum.

FERIA SEXTA.
Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio 1. Cap. 5. g.
In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Audistis quia dictum est: Diliges proximum tuum, et odio habebis inimicum tuum. Et reliqua.

Homilia S. Hierónymi Presbyteri.

Lib. 1. Comment in c. 5. et 6. Matthæi.

Progo autem dico vobis:

Diligite inimicos vestros; bene facite his, qui odérunt vos. Multi præcepta Dei, imbecillitate sua, non sanctorum viribus æstimantes, putant esse impossibilia quæ præcepta sunt: et dicunt sufficere virtutibus, non odissere inimicos: ceterum diligere, plus præcipi, quam humana natura patiatur. Sciendum est ergo, Christum non impossibilia præcipere, sed perfecta. Quæ fecit David in Saul, et in Absalom: Stephanus quoque martyr pro inimicis lapidantibus deprecatus est: et Paulus anathema cupit esse pro persecutoribus suis. Ilæc

Deinde Preces. 63.

Oratio.

DEUS, qui culpa offéndris, poeniténtia placáris: preces pópuli tui supplicantis propitius respice, et flagella tuæ iracúndia, quæ pro peccátis nostris meremur, avérte. Per Dóminum.

Ad Magnificat, Añã.

Dómine, * non sum dignus ut intres sub tectum meum: sed tantum dic verbo, et sanábitur puer meus.

autem Jesus et docuit et fecit, dicens: Pater, ignosce illis: quod enim faciunt, nesciunt.

6. Angelus. 394.

Lectio II.

Ut sitis filii Patris vestri qui in cælis est. Si Dei præcepta custodiens, filius qui efficitur Dei: quis non est natura filius, sed arbitrio suo. Cum ergo facis elemosynam, noli tuba canere ante te, sicut hypocrita faciunt in synagógis et in vicis, ut honorificentur ab hominibus. Qui tuba canit, elemosynam faciens, hypocrita est. Qui jejunans demolitur faciem suam, ut ventris inanitatem monstret in vultu, et hic hypocrita est. Qui in synagógis et in angulis platearum orat, ut videatur ab hominibus, hypocrita est.

7. Vocavit Angelus. 395.

Lectio III.

Ex quibus omnibus colligitur, hypocritas esse, qui quodlibet faciunt ut ab hominibus glorificentur. Mibi videtur et ille, qui dicit fratri suo: Dámite ut tollam festucam de oculo tuo: nam propter glóriam hoc facere videtur, ut ipse justus esse videatur. Unde dicitur ei a Dómino: Hypocrita, ejice primum trabem de oculo tuo. Non itaque virtus, sed causa

virtutis apud Deum mercedem habet: et si a recta via paululum declinaveris, non interest, utrum ad dexteram vadas, an ad sinistram, cum verum iter amiseris.

8. Deus domini mei. 395.

Ad Benedictus, Añã.
Cum facis elemosynã, * nesciat sinistra tua quid faciat dextera tua.

Deinde Preces. 65.

Oratio.

INCHOATA jejúnia, quæsumus Dómine, benigno favore proséquere: ut observantiam, quam corporaliter exhibemus, mentibus etiám sinceris exercere valeámus. Per Dóminum.

Hodie post Laudes dicuntur Psalmi Penitentiales.

Ad Magnificat, Añã.

Tu autem cum oraveris, * intra in cubiculum tuum: et clauso ostio ora Patrem tuum.

Deinde Preces. 137.

Oratio.

TERE, Dómine, pópulum tuum, et ab omnibus peccátis cleménter emúnda: quia nulla ei nocébit adversitas, si nulla ei dominetur iniquitas. Per Dóminum nostrum.

SABBATO.

Lectio sancti Evangelii secundum Marcum.

Lectio 1. Cap. 6. f.

In illo tempore: Cum sero esset, erat navis

in médio mari, et Jesus solus in terra. Et reliqua.

Homilia venerabilis Bedae Presbyteri.

Lib. 2. cap. 28. in cap. 6. Marci, tom. 5.

LABOR discipulorum in remigando, et contrarius eis ventus, labores sancte Ecclesiae varios designat: quae inter undas saeculi adversantis, et immundorum flatus spirituum, ad quietem patriae coelestis, quasi ad fidam littoris stationem, pervenire conatur. Ubi bene dicitur, quia navis erat in médio mari, et ipse solus in terra: quia nonnumquam Ecclesia tantis Gentilium pressuris non solum afflicta, sed et foedata est, ut, si fieri posset, Redemptor ipsius eam prorsus deseruisse ad tempus videretur.

¶ Veni hodie. 396.

LECTIO ij.

UNDE est illa vox ejus inter undas procellas tentationum irruentium deprehensa, atque auxilium protectionis illius gementino clamore quaerentis: Ut quid, Domine, recessisti longe, despicias in opportunitatibus, in tribulatione? Quae pariter vocem inimici persecutantis exponit, in sequentibus Psalmi subjiciens: Dixit enim in corde suo: Oblitus est Deus,

avertit faciem suam, ne videat usque in finem.

¶ Factus est sermo. 396.

LECTIO iij.

VERUM ille non obliviscitur orationem pauperum, neque avertit faciem suam a sperantibus in se: quin potius et certantes cum hostibus, ut vineant, adjuvat, et victores in aeternum coronat. Unde hic quoque aperte dicitur, quia vidit eos laborantes in remigando. Videt quippe Dominus laborantes in mari, quamvis ipse positus in terra: quia etsi ad horam differre videatur auxilium tribulatis impendere, nihilominus eos, ne in tribulationibus deficiant, sua respectu pietatis corroborat: et aliquando etiam manifesto adjutorio, victis adversitatibus, quasi calcatis sedatisque fluctuum voluminibus, liberat.

¶ Movens Abram. 402.

Ad Benedictus, Aña.

Me etenim * de die in diem quaerunt, et scire vias meas volunt.

¶ Deinde Preces. 63.

Oratio.

ANESTO, Domine supplicationibus nostris, et concede: ut hoc solenne jejunium, quod animabus corporibusque curandis salubriter institutum est, devoto servitio celebremus. Per Dominum.

PROPRIUM

SANCTORUM.

PARS HIEMALIS.

DIE XXIX. NOVEMBRIS.

Sancti Saturnini martyris commemoratio.

Aña. Iste. ♯. Glória.

Oratio.

DEUS, qui nos beati Saturnini martyris tui concedis natalitio perfroicijus nos tribue méritis adjuvari. Per Dominum.

De Festis occurrentibus in Adventu non fit Oñcium, nisi fuerit Duplex vel Semidup. Quod si venerit in Dominica, transferatur in Periam ij. similiiter non impediam. De simplicibus autem fit tantum commemoratio.

¶ In Vigilia S. Andreae Apostoli, nihil fit de ea, nisi in Missa.

In Laud., pro comm. S. Saturnini, Aña. Qui odit. ♯. Iustus.

DIE XXX. NOVEMBRIS. In Festo S. Andreae Apost. Duplex ij. Classis.

In j. Vesp. Aña et Cap. de Laud. Psalmi de Dñica, et loco ult. Ps. Laudate Dominum omnes gentes.

Hymnus. Exultet orbis, ut infra ad Laudes 412.

¶ In omnem terram exivit

sonus eorum. ¶ Et in fines orbis terrae verba eorum.

Ad Magnificat, Aña.

Unus ex duobus, qui secuti sunt Dominum, erat Andreas frater Simonis Petri, alleluia.

Oratio.

MAJESTATEM tuam, Domine, suppliciter exoramus: ut, sicut Ecclesiae tuae beatus Andreas Apostolus extitit praedicator et rector; ita apud te sit pro nobis perpetuus intercessor. Per Dominum.

Et fit com. Per. occur. Ad Matutinum, Invitat. Regem Apostolorum Dominum, ¶ Venite adoremus. Ps. Venite, exultemus. 2.

Hymnus. Aeterna Christi munera. iij.

In primo Nocturno.

Aña. Vidit Dominus Petrum et Andream, et vocavit eos. Psalmi ut in Comm. Apostolorum. iij. Aña. Venite post me, dicit Dominus, faciam vos fieri piscatores hominum. Aña. Relictis retiibus suis, secuti sunt Dominum Redemptorem.

¶ In omnem terram exiit sonus eorum. **R.** Et in fines orbis terrae verba eorum.

De Epistola beati Pauli Apostoli ad Romanos.

Lectio i. Cap. 10.

Fumus legis, Christus, ad iustitiam omni credenti. Moyses enim scripsit, quoniam iustitiam quae ex lege est, qui fecerit homo, vivet in ea. Quae autem ex fide est iustitia, sic dicit: Ne dixeris in corde tuo: Quis ascendet in caelum? id est Christum deducere: Aut quis descendet in abyssum? hoc est Christum a mortuis revocare. Sed quid dicit Scriptura? Prope est verbum in ore tuo, et in corde tuo: hoc est verbum fidei, quod praedicamus. Quia si confitearis in ore tuo dominum Jesum, et in corde tuo crederis, quod Deus illum suscitavit a mortuis, salvus eris.

R. Cum perambularet Dominus iuxta mare Galilaeae, vidit Petrum et Andream retia mittentes in mare, et vocavit eos, dicens: Venite post me, et faciam vos fieri piscatores hominum. Erant enim piscatores, et ait illis. Venite.

Lectio ij.

Corde enim creditur ad iustitiam: ore autem confessio fit ad salutem.

Dicit enim Scriptura: Omnis qui credit in illum, non confundetur. Non enim est distinctio Iudaei et Graeci: nam idem Dominus omnium, dives in omnes qui invocant illum. Omnis enim, quicumque invocaverit nomen Domini, salvus erit. Quomodo ergo invocabunt, in quem non crediderunt? Aut quomodo credent ei, quem non audierunt? Quomodo autem audient sine praedicante? Quomodo vero praedicabunt nisi mittantur? sicut scriptum est: Quam speciosi pedes evangelizantium pacem, evangelizantium bona? **R.** Mox ut vocem Domini praedicantis audivit beatus Andreas, relictis retibus, quorum usu actumque vivebat, aeternae vitae secutus est praemia largientem. **R.** Hic est qui pro amore Christi pependit in cruce, et pro lege eius sustinuit passionem. **Aeterna.**

Lectio iij.

Sed non omnes obediunt Evangelio. Isaias enim dicit: Domine quis credidit auditui nostro? Ergo fides ex auditu, auditus autem per verbum Christi. Sed dico: Numquid non audierunt? Et quidem in omnem terram exiit sonus eorum, et in fines orbis terrae verba eorum. Sed dico: Numquid Israel

non cognovit? Primus Moyses dicit: Ego ad emulationem vos adducam in non gentem: in gentem insipientem: in iram vos mittam. Isaias autem audeat, et dicit: Inventus sum a non querentibus me: palam apparui iis qui me non interrogabant. Ad Israel autem dicit: Tota die expandi manus meas ad populum non credentem, et contradicentem.

R. Doctor bonus, et amicus Dei Andreas ducitur ad crucem, quam a longe aspiciens dixit: Salve crux, suscipe discipulum ejus, qui pependit in te magister meus Christus. Salve crux, quae in corpore Christi dedicata es: et ex membris ejus tamquam margaritis ornata. Suscipe gloria Patri. Suscipe.

In secundo Nocturno.

Ana. Dignum sibi Dominus computavit martyrem, quem vocavit Apostolum, dum esset in mari, alleluia. **A**na. Dilixit Andream Dominus in odorem suavitatis. **A**na. Bivium vivens pendebat in cruce beatus Andreas pro Christi nomine, et docebat populum.

R. Constitues eos principes super omnem terram.

R. Memores erunt nominis tui Domine.

Lectio iv.

ANDREAS Apostolus Bethsaida natus, qui est Galilaeae vicus, frater Petri, discipulus Joannis Baptistae, cum eum de Christo dicentem audisset: Ecce Agnus Dei; secutus Jesum, fratrem quoque suum ad eundem perduxit: cum postea una cum fratre piscaretur in mari Galilaeae, ambo a praetereunte Christo Domino ante alios Apostolos vocati illis verbis: Venite post me, faciam vos fieri piscatores hominum, nullam interponentes moram, et relictis retibus secuti sunt eum. Post cuius passionem et resurrectionem, Andreas, cum in Scythiam Europae, quae ei provincia ad Christi fidem disseminandam obtigerat, venisset, deinde Epirum ac Thraciam pergrasset; doctrina et miraculis innumerae homines ad Christum convertit. Post Patras Achaiae profectus, et in ea urbe plurimis ad veritatem Evangelicam perductis, Aegaeum Proconsulem, praedicationi Evangelicae resistentem, liberrime increpavit, quod qui iudex hominum haberi vellet, Christum Deum omnium iudicem a daemonibus elusum non agnosceret.

R. Homo Dei ducebatur ut crucifigerent eum:

pópulus autem clamabat voce magna, dicens: * Innocens ejus sanguis sine causa damatur. Cumque dicerent eum ut crucifigeretur, factus est concitatus popúlus clamantium, et dicentium. Innocens.

Lectio v.
Tum Egéas irátus, Désine, inquit, Christum jactare, cui similia verba nihil profuerunt, quo minus a Judais crucifigeretur. Andréam vero de Christonihilóminus libere prædicantem, quod pro salute humani géneris se crucifigendum obtulisset, impia oratione interpéllat, ac demum hortátur, ut sibi cónsulens, diis velit immolare. Cui Andréas: Ego omnipoténti Deo, qui unus et verus est, simulo quotidie, non taurórum carnes, nec hircórum sanguinem, sed immaculátum Agnum in altari: cujus carnem posteaquam omnis pópulus credentium manducaverit, Agnus qui sacrificatus est, integer perseverat et vivus. Quamóbrein ira accénsus Egéas, jubet eum in carcerem detrúdi: unde pópulus Andréam facile liberasset, nisi ipse sedasset multitudinem, vehementius rogans, ne se ad optatissimam martyrii coronam properantem impeditent.

Lectio vi.
O bona crux, quæ decórem et pulchritudinem de membris Dómini suscepisti; accipe me ab hominibus, et redde me magistro meo: * Ut per te me recipiat, qui per te me redémít. Beátus Andréas expánsis manibus ad cælum orábat, dicens: Salva me bona crux. Ut.

Lectio vii.
Iterum paulo post in tribunal productum, cum Egéas crucis extollentem mystéria, sibi que suam impietatem exprobrantem diutius ferre non posset, in crucem tolli, et Christi mortem imitari jussit. Adductus Andréas ad locum martyrii, cum crucem vidisset, longe exclamare cepit: O bona crux, quæ decórem ex membris Dómini suscepisti, diu desiderata, sollicite amata, sine intermissione quesita, et aliquando cupienti animo præparata; accipe me ab hominibus, et redde me magistro meo: ut per te me recipiat, qui per te me redémít. Itaque cruci afflux est: in qua bídium vivus pendens, et Christi fidem prædicare nunquam intermittens, ad eum milititudinem concupierat. Quæ omnia Presbyteri et Diaconi Aethiæ, qui ejus passionem scripsérunt, se ita, ut commemorata sunt,

audisse et vidisse testántur. Ejus ossa primum Constantino Imperatóre Constantinópolis, deinde Amálphium translata sunt. Caput, Pio Secúndo Pontífice, Romam allátum, in Basílica sancti Petri collocátum est.

Lectio viii.
Expánda manus meas tota die in cruce ad pópulum non credentem, sed contradicentem mihi: * Qui ambulat vias non bonas, sed post peccata sua. Deus ultiónum Dóminus, Deus ultiónum libere egit: exaltare qui júdiceas terram, redde retributióem superbis. Qui.

Gloria Patri. Qui.
In tertio Nocturno.
Añã. Non me permittas, Dómine, famulum tuum, a te separári: tempus est ut commendetur terra corpus meum, et me ad te venire júbeas. **Añã.** Andréas vero rogábat pópulum, ut non impediret passiónem ipsius. **Añã.** Accipe me ab hominibus, et redde me magistro meo: ut per te me recipiat, qui per te me redémít, alleluia. **Nimis honoráti sunt amici tui Deus. Nimis confortátus est principátus eórum.**

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 4. c.
In illo tempore: Ambulans Jesus juxta mare Galilææ, vidit duos fra-

tres, Simónem, qui vocátur Petrus, et Andréam fratrem ejus, mittentes rete in mare. Et reliqua. **Homilia sancti Gregórii Pape.**

Homilia 5. in Evang.

Apostolus, fratres charissimi, quia ad unius jússionis vocem Petrus et Andréas, relicti rétibus; secuti sunt Redemptórem. Nulla vero hunc facere adhuc miracula viderant, nihil ab eo de præmio æternæ retributiónis audierant; et tamen ad nuntium Dómini præceptum, hoc quod possidere videbantur, oblii sunt. Quanta nos ejus miracula videmus, quot flagéllis affligimur, quantis minarum asperitatibus deterrémur, et tamen vocátem sequi contemnimus!

Lectio viii.
Orauit sanctus Andréas, dum respiceret in cælum, et voce magna clamávit, et dixit: Tu es Deus meus, quem vidi ne me patiaris ab impio júdice depóni: * Quia virtutes sanctæ crucis agnovi. Tu es magister meus Christus, quem dilexi, quem cognovi, quem confessus sum: tantúmmodo in ista voce exáudi me. Quia.

Lectio viii.
In cælo jam sedet, qui de conversiõne nos admonet: jam jugo fidei colla Géntium súbdidit.

jam mundi glóriam stravit: jam ruínas ejus crebrescéntibus, districti sui judicii diem propinquántem denúntiat; et tamen supérba mens nostra adhuc non vult hoc sponte desérere, quod quotidie perdit invíta. Quid ergo, fratres charíssimi, quid in ejus judicio dicturi sumus, qui ab amore præsentis sæculi nec præceptis sèctimur, nec verbéribus emendámur?

Videns crucem Andréas exclamávit, dicens: O crux admirabilis, o crux desiderabilis, o crux quæ per totum mundum rútilas: * Súsceipe discipulum Christi, ac per te me recipiat, qui per te mórtis me redémít. O bona crux, quæ decórem et pulchritúdinem de membris Dómini suscepisti. Súsceipe. Glória Patri. Súsceipe.

Lectio ia.
Sed fortásse aliquis táctis sibi cogitationibus dicat: Ad vocem Dóminicam utérque iste piscátor quid, aut quantum dimisit, qui pené nihil hábit? Sed hæc in re, fratres charíssimi, affectum debémus potius pensáre, quam censum. Multum reliquit, qui sibi nihil retinuit: multum reliquit, qui quantumlibet parum, totum desérunt? Certe nos et hábita cum amore pos-

sidémus, et ea quæ minime habémus, ex desiderio quarimus. Multum ergo Petrus et Andréas dimisit, quando utérque etiam desidéria habéndi dereliquit. Te Deum. 17.

AD LAUDES,
et per Horas. **Añ.**
1. Salve crux pretiosa, suscipe discipulum ejus, qui pepéndit in te magister meus Christus. **Psalm.** Dóminus regnavit; cum reliq. 48.

2. Beátus Andréas orábat, dicens: Dómine Rex æternæ glóriæ, suscipe me pendéntem in patibulo.
3. Andréas Christi famulus, dignus Dei Apóstolus germanus Petri, et in passióne sócius.

4. Maximilla Christo amabilis, tulit corpus Apóstoli, óptimo loco cum aromatibus sepelivit.

5. Qui persequebantur justum, demersisti eos, Dómine, in inférno, et in ligno crucis dux justifuisi.

Capitulum. Rom. 40. b.
Fratres, Corde enim creditur ad justitiam: ore autem confessio fit ad salutem. Dicit enim Scriptúra: Omnis, qui credit in illum, non confundetur.

Hymnus.
EXULTET orbis gaudiis: Cœlû resúttet laudibus: Apostolorum glóriam Tellus, et astrá concinunt. Vos sæculorum Júdices,

Et vera mundi lómina: Votis precámur córdium; Audíte voces supplicium, qui templa cœli clauditis, Serásque verbo solvitis, Nos a reátu nóxios Solvi jubéte, quæsumus. Præcepta quorum prótinus Languor, salisque sentiunt;

Sanáte mentes lánguidas Augéte nos virtútibus. Ut, cum redibit Arbiter In fine Christi sæculi, Nos sempitérni gaudiû Concedat esse cômptes. Patri, simulque Filio, Tibique sancte Spíritus, Sic fuit, sit jugiter, Sæculum per omne glória, Amen.

Annuntiaverunt Opera Dei. Et facta ejus intellexerunt.

Ad Benedictus. Añ.
Concede nobis hóminem justum, redde nobis hóminem sanctum; ne interfacias hóminem Deo charum, justum, mansuetum, et pium.

Oratio.
MAJESTATEM tuam, Dómine, suppliciter exorámus: ut, sicut Ecclesiastua tua beátus Andréas Apóstolus extitit prædicátor et rector; ita apud te sit pro nobis perpétuus intercessor. Per Dóminum. **Deinde fit comm. Per. Ad Tertiam. Añ.** Beátus Andréas.

Capitulum. Fratres, Corde. **Añ. br.** In omnem terram, * Exiit sonus eórum. In omnem, et in fines orbis terræ verba eórum. Exiit. Glória Patri. In omnem, * Constitues eos principes super omnem terram. * Memores erunt nóminis tui Dómine.

Ad Sextam. añ. Andréas Christi famulus. **Capitulum. Rom. 40. c.** Non enim est distinctio Judæi et Græci: nam idem Dóminus ómnium, dives in omnes qui invocant illum. Omnis enim, quicumque invocaverit nomen Dómini, salvus erit.

Añ. br. Constitues eos principes, * Super omnem terram. Constitues, * Memores erunt nóminis tui Dómine. Super. Glória Patri. Constitues, * Nimis honorati sunt amici tui Deus. * Nimis confortatus est principatus eórum.

Ad Nonam. Añ. Qui persequebantur justum.

Capitulum. Rom. 40. c. Sais enim dicit Dómine quis credidit auditui nostro? Ergo fides ex auditu; auditus autem per verbum Christi. Sed dico: Numquid non audiérent? Et quidem in omnem terram exiit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum.